

Zalán Tibor

Jegyzetek a némaságról

Találkoztam az álombeli
alakokkal Az álom vaktük
őr Arcomra rozsdá pereg Ál
momba ébredek A plafont bá
mulom A derengésben megél
ednek az álombeli alak
ok Nem értem a helyem És nem
értelmezhetem a találkoz
ást A nyelvüket sem értem de

azt pontosan amit mondanak
Keveset beszélnek inkább én
ekelnek A hangjukat nem hal
lom és azt sem érzem különös
nek hogy nincsen árnyékuk a de
rengésben Meglehet a dereng
és nyel el hangot árnyékokat
és teremti meg őket Hogy az
tán ne legyenek soha többé

A függönyről még szólni kell A
függöny akár a szellem-állat
magába gyűjti az éji csod
ákat Megrágja s a hajnal sánc
ai mögé kiköpi őket
Ragacsos idő Ilyenkor jár
ják a temetőket hadsereg
ben a természetek Nem ébredek
Lucskos párnámon ezüst csiga

nyálak szélednek szerte Lehet
ne persze szomorúbb is Lehet
ne ha a zsiráfok nem lángol
nák szét a tájat Fiókjába
ájul az álombeli bánat

*akár egy túlzabált pajor Kép
zavar és csodálat összeér
és az óra lánc csörögve
hagyja el únt súlyát az időt*

*Ami létezik még nem feltét
elezi a létezőt Kocsony
és hajnali ég disznókörom
csillagokkal Az alakok fal
atoznak csámcsognak fogatlan
Közben szüntelen éneklük a
Hangtalant Nem mozdulok úgy él
ek közöttük Mert az életem
nyilvánvalóan már csak között*

*ük lehet benne a létezhet
őségben Ablakok nyílnak a
mellkasukban vagy inkább fiók
ok És kiszállnak az üvegcsont
ú lepkék és előhemzsegnak
a márványférgnek És körül zsong
anak másznak nyálnak hideg szer
elmükkel az álombeli al
akok és mind hangosabban én*

*ekelnek A hely változtatás
ához nincs szükség helyet változ
tatni A teljes mozdulatlan
ság az egyetlen lehetséges
mozgás amikor énekelnek
az álombeli alakok Mert
olyankor a dimenziók a
csönd síkjait mozgatják egymás
on És beáll a zavar Rendje*

*Hiányozni fognak ha feléb
redek De ha nem ébrednek fel
a lebegés gyönyörűsége
megtart velük a szitakötők
között A halál madarai
nak suhogásában Mindent el
mondanak nekem és én mindent
megértek De semmit sem tudok
megjegyezni csak némaságuk*

*cseng tovább végtelenül fülem
ben Az álombeli alakok
fáradhatatlanul bolyognak
az ablak üvegében Hangjuk
ilyenkor tücsök ciripelése
a Hangtalanban És nem értem
miért hallatszík jobban a var
jak károgása a temető
ben Miért a varjak Miért mi*